

עת"א 61437/01/15 - זאב רוזנשטין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 61437-01-15 רוזנשטין(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת מיכל ברנט

העותר זאב רוזנשטין (אסיר)

נגד

המשיבה מדינת ישראל

החלטה

כללי

העותר מרצה מאסר לתקופה של 17 שנים בגין ביצוע עבירות של קשירת קשר ליבוא סמים וקשירת קשר לפשע, החל מיום 8.11.04, הוא מסווג לקטגוריה א' ומועד שחרורו הינו 7.11.16.

העותר מלין על החלטת המשיבים לא לשנות את סיווגו ולא לשלבו בסבב חופשות, כאשר לטענתו הגדרתו לקטגוריה א' כמו גם ההתנגדות להוצאתו לחופשות מנוגדות להסדר הטיעון הכולל עליו חתומה המדינה (באמצעות ב"כ המאשימה פרקליטת המחוז לשעבר הגב' רות דוד).

נטען, כי העותר ריצה כבר מעל ל-10 שנות מאסר, כי המידע המוצג על ידי המשיב נעדר בסיס (בפרט לנוכח שילובו באגף שיקומי פתוח), וכי העותר הקפיד על תנאי החופשות המיוחדות אליהן יצא (השתתפות בחתונת בנו הבכור וביקור אמו) בהתאם להחלטות בתי משפט זה ובית המשפט העליון.

כן נטען, כי נשללה מן העותר זכות הייצוג בפני ועדת המסוכנות, בטענה כי אין זכות טיעון בפני ועדה זו וכי טיעוניו בכתב יובאו בפני הוועדה (החלטה שאושרה על ידי כבוד השופט אברהם במסגרת עתירה של העותר משנת 2012).

עוד נטען, כי יש להתיר יציאת העותר לחופשה באותם תנאים שאושרו על ידי כבוד השופטת חיות בעתירתו להשתתף בחתונת בנו, היינו שהייה במקום מוסכם אליו תאושר כניסת בני משפחתו, אשר שמותיהם יועברו למשיב מבעוד מועד.

טיעוני ב"כ הצדדים

ב"כ העותר חזר על נימוקי העתירה, ועמד על כך שהמידע המודיעיני בעניינו של העותר ישן (משנת 2007) ולא מבוסס, ועל כן בשלה העת לטעמו להוציא העותר לחופשות.

מכתב התשובה של המשיב עולה, כי סיווגו של העותר לקטגוריה א' בוצע בשל מסוכנותו הרבה, הנלמדת מפעילותו הפלילית, סכסוכיו, קשריו ומעמדו הבכיר בקרב ארגונים בעולם התחתון. כן נטען, כי מדובר באחד מבכירי העבריינים במדינת ישראל וכי הינו "מחולל פשיעה". כל אלה נתמכים במידע מודיעיני המתקבל לכל אורך מאסרו של העותר, לרבות בעת האחרונה.

ב"כ המשיב הדגישה כי מסוכנות זו היא שמונעת את שילובו של העותר בסבב חופשות, והבהירה כי בניגוד למשתמע מנוסחה של העתירה, העותר לא יצא כלל ל"חופשות מיוחדות", אלא יצא בליווי צוות סוהרים ושוטרים לרגל חתונת בנו וליקור אמו החולה, על כן לא ניתן לגזור מכך גזירה שווה לעניין הוצאתו לחופשות (עת"א 44829-10-13; עת"א 9422-06-14; עת"א 41363-10-14; רע"ב 7915/14).

ביחס לטענותיו של ב"כ העותר אודות התנהלותו התקינה של העותר במהלך תקופת מאסרו, הפנתה ב"כ המשיבה לשני אירועי משמעת בגינם נשפט העותר בהליך משמעת, בחודשים יולי ואוגוסט 2014.

דין והכרעה

על פי סעיף 6(ב) להסכם שנחתם בין המדינה לעותר, מקום שהאסיר יבקש לצאת לחופשות, "תגבש מדינת ישראל את עמדתה על פי הקריטריונים הקבועים בחוק".

עוד עולה מההסכם בברור, כי במסגרת בחינת המדינה את שאלת חופשותיו של האסיר, לא יועלו טענות ביחס לאופי העבירה בה הורשע העותר מכוח ההסכם, אולם אין ההסכם חל על נסיבות חדשות (כדוגמת עבירות חדשות שיעבור או שיוכחו, התנהגות שלילית במהלך ריצוי המאסר וכו').

בהתאם לסעיף 04.40.00 לפקודת הנציבות, אסיר השפוט לתקופה העולה על שנת מאסר, יסווג לקטגוריה לצורך יציאה לחופשה בהתאם למספר שיקולים, ובהם אף שיקולים שאינם מפורטים בהסדר הטיעון האמור, דוגמת חיזוי התנהגות האסיר במהלך שהותו בחופשה מחוץ לכתלי בית הסוהר, בשים לב למידע המודיעיני הקיים בעניינו, ולאפשרות שהאסיר עלול לא להתייצב לריצוי מאסרו עם תום החופשה. שיקול נוסף שניתן לקחת בחשבון הינו מעמדו בהיררכיה העבריינית.

לא מצאתי כי הנימוקים לסיווגו של העותר לקטגוריה א' ולאי שילובו של העותר בסבב חופשות מצויים בסעיפים 9(1) או 10 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, תשס"א-2001, או מנוגדים להסכם עליו חתומים העותר והמדינה.

כמו כן, לא נטען על ידי המאשימה כי מדובר בראש ארגון פשיעה (בהתאם לסעיף 6(ב)(3) סיפא להסכם), אלא אך צוינה מעורבותו בעולם העברייני, והטענות בדבר מסוכנותו - לדידה של ב"כ המשיבה - נעוצות במידע מודיעיני עדכני המתייחס להתנהלות מהעת האחרונה.

רמ"ח הערכה ומחקר ציין בנימוקיו כי "אנו מעריכים כי קיימת סכנה לשלום ושלום הציבור באם יצא לחופשה, וכן לאור יתרת מאסרו...".

לאור מסגרת עובדתית - דיונית זו, באתי לבחון את המידע המודיעיני בעניינו של העותר. חלקו של המידע נסקר על ידי כבוד הנשיא טל במסגרת עת"א 44829-10-13 (נדונה ביום 18.12.13), במסגרת עת"א 9422-06-14 (נדונה ביום 16.7.14), במסגרת עת"א 41363-10-14 (נדונה ביום 17.11.14), ועניינו כוונות שליליות של העותר, פעילות פלילית של העותר במהלך מאסרו, חשש לשלום של העותר ולשלום של אחרים באם יצא לחופשה, וציין כי די במידע שלפניו כדי להצדיק את עמדת המשיב שלא להוציא את העותר לחופשות.

יצוין כי במסגרת רע"ב 7915/14, אשר נדון בפני כבוד השופטת חיות ביום 30.11.14, הוסכם בין הצדדים כי העותר לא יצא לחופשה, וחלף זאת הוצא העותר בליווי שב"ס משטרה וכוחות מיוחדים למפגש מצומצם עם בני משפחה - שאושרו על ידי משטרת ישראל - במקום חסוי ולפרק זמן קצוב של שעותיים.

עיינתי אף אני באסופת המידע וכן בדיעה 732 המצביעה על מסוכנותו של העותר והסיכון שבהוצאתו לחופשה מן הכלא. מדובר בדיעות שהינן מהעת האחרונה, אשר מספר ערכאות נתנו דעתן על המסוכנות העולה מהן, ולא ניתן לומר כי "נס ליחן" אף עתה.

כידוע, לאסיר אין זכות קנויה לצאת לחופשה מבית הסוהר. מדובר בהטבה הנתונה לשיקול דעתן של הרשויות המוסמכות (סעיף 36 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] התשל"א-1971; תקנה 19 לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח - 1978; סעיף 1.ב. לפקודת הנציבות; רע"ב 5745/10 סאלח נ' שירות בתי הסוהר, 21.9.2010).

כפי שפסקה כבוד השופטת חיות ברע"ב 5089/13 אוחנה נגד מדינת ישראל, "העובדה שהמידע איננו מן העת האחרונה ממש אין בה כשלעצמה כדי להפכו לבלתי רלוונטי, שכן תוקפו של מידע מודיעיני כאמור ייבחן בכל מקרה בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיות" (רע"ב 9990/07 יזראלוב נ' מדינת ישראל, פסקה 3 9.12.2007). וראו לעניין זה אף החלטתו של כבוד השופט מזוז שניתנה אך לאחרונה ברע"ב 438/15 גיא וברמן נגד מדינת ישראל, ולפיה "לא נדרש מידע מודיעיני חדש לדחיית כל בקשה לחופשה".

אם לא די בכך, הרי שדיעות 871 (סיפא) ו-833, אשר נתקבלו לאחר הדיון האחרון בעניינו של העותר, אף מחזקות הידיעות הקודמות בדבר המשך פעילות פלילית של העותר במהלך מאסרו (יצוין כי ידיעות חדשות נוספות שהוגשו לעיוני - 923, 216 ו-198- אינן רלבנטיות לדידי לעניינו ומשקלן אינו גבוה).

בנסיבות אלה, סבורני כי המידע בעניינו של העותר מצביע על מעורבות בפלילים מתוככי הכלא וכי יציאתו לחופשה עלולה לסכן את שלום הציבור ובטחונו, ועל כן החלטת הרשות שלא להוציא את העותר לחופשות הינה סבירה לעת הזו.

המשיב ימשיך ויבחן את תוקפו של המידע המודיעיני בעניינו של העותר בחלוף הזמן ואת מהימנותו, כפי שעשה במקצועיות עד כה.

בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

**ניתנה והודעה היום כ"ה אדר תשע"ה, 16/03/2015 בהעדר
הצדדים.**

מיכל ברנט , שופטת